

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłať
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřěw će! F.

Serbiske niedželske łopieno

W Budyschinje

31. januara 1932

Baužen

Njedžela Seragesima.

Josua 24, 15.

„Ja pak a mój dom čzemy temu Knjesej kłuzicź.“

Wšched měžazom řu nam hańle řwoný pšchipowědate nowe lěto a my řmy hańle přenje kroczele do njejnateho kraja noweho lěta čzinili a tola řklychachmy hižom řařo wo nowych njeřbožach a řmy wobdaczi wot nowych staroscźow, kiž našču wutrobu njeměrnú čzinja a prařchenja řtajeja, řajki budže pšchichodny čzař. A tak pónđže dale pšches žnje lěto, — haj pšches žnje čzłowřke řiwjenje! Keńko njewurjekniwego horja we wutrobach! Keńko čzeřkich staroscźow w domach!

Sčto móže nam prařicź, řchto pšchichod pšchinjeře, řchto móže pomoz a radu dacź nam, kiž řebi njewěmny řuřto wjazý radžicź?

Řaž hižom w starým čzařu, tak džěnřa hiřčće pořpntuje čzłowjek do pšchichoda hladacź. Wón dže ř mudrym řonom, kiž džěnřa hiřčće w čžěmnořči řkuttuja, abo ř astrologam, mužam, kiž na řwěřdny řladaja a po řich řtejniřčće wřchelate podawki w čzłowřkim řiwjenju wobliczeja, a w řjawných pšchednořčkach pšchichodne čzařý žnjeho řuda a ř tym teř pšchichod jenotliwego čzłowjeka rosjařnjeja. We hač wopravdže teř tak budže, řaž woni wěřčća?! S najwjeřřcha řiz, pšchetož na řwěčće niřtón njeje, kiž mořł ř wěřtořču wuprařicź, řchto řo w pšchichodnym čzařu řtanje. A to je teř řěpje tak! Nařche řiwjenje ma bęř wulke woczakowanje a pšchichotowanje na to, řchtož je hiřčće potajene pšched čzłowřkimaj woczomaj a jenož Bóhu, wřchehomóžnemu Knjesej řamemu widžomne.

Se řastarřkich čzařow džěnřa do našchich řerbřkich domow a řwójbow muž řastupi, kiž bę pšched wjele řěttýřkazami řiwn. Wón ma dobru radu řa nař wřchitřkich, řo bęchmy prawje derje pšchichotowani bęli, njeh pšchindže, řchtož čže, a njęřli, řchtož

čzeřko teř budže. Wón wě nam pucź pořařacź, kiž ř wřchemu čzařnemu a wěčžnemu řbožu wjedže. A řajke řłowo, kiž tehdom hižom wuprařene džěnřa hiřčće řlaczi, čzemy pšchijecź do řwojeje wutroby a jo ř nutrořčču rospominacź.

Sčto je tehdom tute křařne řłowo wuprařik? Josua, řsraelski wjednik, řteji na řónzu řwojeho řohnowaneho řiwjenja a řlada nětko wřóczo na čzař řwojeho pucźowanja. Sčto je wón wřcho widžak, nařhonik, njęřł a pšcheczeřpik! W řwěřnej řkłuzbje řa řwóž droholubowany řud je řwoje moży woprowak. Sčto nětko ř ludom budže? Řaž nan pšched řwojei řmjercžu rad hiřčće řón křócź řwoje džęczi wokoło řebje hromadzi, řo by řim dobru radu řa řiwjenje dak, tak je Josua řtarřchich řwojeho řuda hiřčće řas wokoło řebje řjednocził, řo by řim řwoju wolu řjewił, prawny pucź řa pšchichodne čzařý pořařak a ř tym teř pšched nimi wotpořožik řwoje wěruwuřnacze. Wón wě, řo jenož to jene řeho řudej pomhačź budže: řpł-na wěra, kiž twjerdže řteji, wěra, kiž jenož Bóhu řamemu řkłuzi a řiz, řaž je řo řtalo, džěnřa Bóhu a řuře hižom morwym pšchiboham póhanřkich řudow. A řak njemóže wón řwoje řařtojnřstwo řłozicź a wjedniřstwo dřeřemu pšchepodacź řjes teho, řo njebý přjedny hiřčće pořařak řwojeřmu řudej řóřko, ř kotrehož je pšchezo řařo moży dořtawak.

Tak Josua pšched nimi jako řwóž řwřjaty řestament wotpořoži wulke wuřnacze: „Ja pak a mój dom čzemoj temu Knjesej kłuzicź!“

Řak wjele móžemy my wřchitřý ř tuteho řłowa wuřnycź! Řóžde řłowcźko je wařne a čže kóždemu něřchto prařicź. Sčto wě, řak wjele řich je, řjes lubymy čžitarjemi, řotřiz řaja tute řłowo řa wěrowanřke řłowo abo řotřiz řu řebi wřali tute řłowo řa řęřko řwojeho řiwjenja: Bóh dak, řo bęchmy tola wřchitřý wot njeho něřchto dořtali!

Sđňž w řiwjenju čzłowjek řwoju wokořbu dopřědka řtaji a wřchudžom jeno wo řebi řěčzi, potom prařimny, řo je řebiczi-

wy, pšchetož ponižny cžlowjek to nječžini. Ale hdžež ƚo wo wěru jedna, wo wuŋnacze našchich najšwjeczichich pšchešwědcženjow, tam dyrbinny i dobrym pšchikladom do přědka hieč a šmėrom ƚwoju paršchonu do přědka štajicž. We wězach wěry ƚy ty ƚam samolwity a tak špėwamy tež: „Ja wěm, do ƚoho wěrju, ja wěm, šhto wobšteji“ (thėrl. 408) a w artiklach wuŋnawamy: „Ja wěrju.“

Pšches ƚłowcžto „pať“ ƚo wuŋbėhnje hišcže wěrjazy. Njeh žyke cžlowjestwo wot Boha wotpadnje, njeh bjesbóžni ƚo prózuja, njeh mje wuŋnėja a hanja — „ja pať“ woŋtanu pšchi ƚwojej wěrje! Kajke ƚłowo dohnycža! Derje temu cžlowjefej, kiž móže tak prajicž a wuŋnacž! Chzemy ƚo tola prózowacž, šo by tajka ƚylna wěra našcha byla a šo bychmy wšchudžom dobre ƚwědczenje ƚwědcžili!

Esami nještejmy we wojowanju: „ja pať a m ó j d o m.“ Hdņž czežke starošcže našchu wutrobu cžišcžza, hdņž my wjazy njewěmy, šhto šapocžecž, potom njeje nihdže na ƚwěcže žaneho měštna, hdžež bychu ƚo našche starošcže tak lohko i wutrobny šhubjowale a našche mozy šašo ƚo poŋnljowale, ƚaž w towarštwje našchich najlubšchich, kiž je Bóh tón Knjes nam dať, šo bychmy i nimi wšcho hromadže w jenej myšli a w jenym duchu nješli. Hdņž našch njebešti Wótž nam našche domy njetwari a našche mandželstwa nješwjecži, potom tola našchim domam a ƚwójbam to najlėpšche pobrachuje. Kať wjele nješbožownych mandželstwow je na ƚwěcže, tež šerbškich! Tuž naprašajmy wšchitzy do wutrobny tute krašne ƚłowo: „Ja pať a mój dom chzemy temu Knjesej ƚlužicž.“

Haj, poŋluchaj, „temu Knjesej ƚlužicž.“ Komu ƚy ty hacž dotal ƚlužik? Cžlowjekam a ƚwětej i jeho lóšchtami, abo šachodnym kublam abo jenož prózy a jeje starošcžam? Rospomá to a štaj do ƚwojeho žiwjenja wulke ƚłowo: „ja pať.“ Wobšebje našch cžaš wot tebje to žada. Našche žiwjenje ma byčž najprižodny wulka Boža ƚlužba. Potom njebudže nam žadny pucž pšheczežti, dofelž my wěmy, šo ƚo Bohom wšcho šnješe, pšchewinje a pšheczežpi.

O, šbóžny dom! hdžež ƚu cže horjewšali,
Hdžež ty to jene, haj to wšchitko ƚy! Šamjeń.

Do Boha tu wěr!

Bo ƚwojim hłóžu:

Do Boha tu wěr!

Dašch Božemu Duchej ƚo wodžicž,
Cžert njemže cži šchłodžicž,
Wšacž i wutrobny měr.

Do Boha tu wěr,
Boha wo wutrobu nowu,
Wěr Božemu ƚłowu,
W nim šbóžnu džěšch cžěr.

Do Boha tu wěr,
Hdņž we nušny njewěšch šej radny,
Bóh da cži wšcho i hnady,
Trošcht, pomoz, ƚwój měr.

Do Boha tu wěr,
Hdņž w hubjenštwje ƚylšy tu ronišch,
W Joh' ƚłowje ty šhonišch:
Bóh Knjes je twój měr!

We Bošny je měr,
We wšchěch bėdženjach wulkich a ƚrawnych,
Sa bėdžerjow prawnych,
O dušcha to wěr!

We Bošny je měr!
Mašch we wutrobje Boha toh' Wótža,
Cže njemori próza;
Eso modl a wěr!

We Bošny je měr,
Eso i wutrobu modl a špėwaj,
A i Bohom wšcho džěłaj,
Eso wješel a wěr!

Eso njeboj a wěr!
Hdņž w njewjedrach bšyška ƚo, hrima,
Štyšt, hroša naž pšchima,
We Bošny je měr!

Eso modl a wěr,
Eso njeboj w najcžėmnišchim doli,
Bo Knjesowej woli,
W nim šbóžnu mašch cžěr!

J. W.

Šašonamašany paradis.

Naprašala we ƚłowackej rěcži Khrystina Ronowa.

(Pokrəcəžowanje.)

Hajnik džěšche i džěščzomaj. Hdņ by ƚo Šluščžyna ƚuťnicžka nječžerwjenika, njeby ƚo mjes hustymi ƚerčami ani na njeju dohladať.

„Knjes hajnik dže!“ šwješeli ƚo Šluščka. Bě ƚo w bajłowškej cžišchinje tutoho šeleneho morja trochu bojaka.

„Prošchu, knjes hajniko!“ šamolwi ƚo Ondrišchko. „Šižo mamny šaran połny. Esmy šebi ƚošchik ša hribny ƚobu pšchitnėštoj. Ja šym do njeho nakładł mlode cžěčzowe ƚopjena, šo mohłoj do njeho jahodny wuŋnypacž. Je jich tu hišcže telko!“

„Haj, jara wjele! A tajke wulke!“

„Ně, džěščzi! To by šchłoda bylo, truščkalzy pšchěšypacž. Tute šu ša mnje. Tute přenje donješčze knjeni hajnikowej; my bydlimy tu doščž bliščko. A te druhe wšchě budžeja wamaj!“

Ei, šhto wšcho mēješchtej malej džěščzi powėdacž. Kajka pėčna a dobra knjeni je tola knjeni hajnikowa, ƚajke dobre šnědanje bě jimaj daťa, a hišcže kušł khlėba ša jahodny! A šchtyri pšny tam maja a šfludnu šornu!

Potom ƚo wrócžichu domoj i žylym ƚwojim bohatštwom. Nješechu połny šaran a połny ƚošchik jahodow. Te w ƚošchiku wotkupi jim pšchi želešizy štražnikowa, a dofelž runje i wobjedu tyfancžki pječžěšche, da ƚóždemu jedny. Sa džěda pšchipołoži najwjėšchich.

Tak šapocža ƚo ša šyroty žiwjenje w dole Esurowškim.

Někotre njedžele poščžišcho wrócži ƚo Šabolež ƚwójba še šuščodneje wšny L. dom. Pošhowali bėchu tam bratrowu žonu. Muž bě jej pšchėd poť lėtom wupucžowal do Argentiny, woštajiwšchi na starošcži žonje hošpodaštwow a pječž małnych džěščzi, najmlódsche lėdy pječž bėrtškow lėť štare. Prózowala bě ƚo wboha žona pšche wšchu mōž a mōžnotu. Njebė tu tola nišchton, kiž by jej pomozny byl a ju podpjerať. Macž mēješche štaru a šipru; próza bě ju honika doniž ju njebė dohonika.

To bě bylo ša žyly ƚwójbu cžičže njewocžakane a njena-džite!

Štara Šabolowa džěšche šama i pšchichodneje džowku, šyn bě dopřědka šchoť.

„Ach, šhto to šapocžnjemy! Šhto to my wbohušchzy šapócžnjemy!“ šdnyhowašche žona. „Šchto by mi to prajil, šo budu ja ša mojej Šyku do hrowa hładacž.“

Sabolowa bě žebi wjele na to wědzaka, so bě žwojeho žyna do dobroho domu woženika. Někotry ras bě na tutu psichodnu džowku mlódschu pokasaka; bě žebi ju wyschše wažila hacž žwoju džowku. So bě žyn do Argentiny šchoł, žebi tam pschiwarbowacž, a so bě psichodna džowka swólniwa byla, wšchitko sastawacž, jenož so bychu doth saplacžili, do kotrehož běchu šalěli, bróžen twarjo, to bě ju we woczach psichodneje maczerje hišcže bóle posběhnylo. A nětk, nětk wotpoczowaschtej tutej pilnej ruzy, kotrejž běsčtej žo tak derje do Sabolež žwójby hodžatej, na wutrobnu stynjenej pod čornej semju. — Šhto to jenož nětk dale budže? Esyn žo njemóže wrócizcž; by wjele škody měł; njebě tola hišcže ani wróczojěbu warbowat. Hdyž žo wobšedženstwo pschena-ja, njepšhındže i njeho wužitka. Skót dyrbi žo tež pschedacž, — šhto wě, i tak wulkej škodu, — abo šhto by dyrbjal jón wobštaracž? A nětk telko džěczi! Hdy by i najmjenšcha stara Kubiczkowa byla žmanišcha, ale tak...

„Šhto škoržicže tak jara tutych džěczi dla, macže?“ rježny škóncžnje mlóda žona. „Wšchak žu to wašcheho Janowe a Jozyne džěczi! Wostajcže wowzy najštaršchej a te tšči mjenšche wšmicže k nam, doniž žo Jan njewróczi. Njemohlo dha je Janowe herbstwo, kotrež jemu hišcže njejsče daka, sežiwicž?“

Tola, ani so by to šhto pytnyl, bě Esurowa sažo wo tšči džěczi pschibnyla. Běchu to Jozyne najštaršchej a najmlódsche. Ludžo žo njejsu na tym džiwali; wone pschındžechu tola do žwojeje žwójby.

„Ei, šhto to njebledžič! Dyrbju ja se žwojimaj starymaj kolenomaj žo hišcže i džěczi bėdžicž? Te tola jenož jědže njepotrjebaju, ale tež wothladanja! Ty njeby žama to čžinika a ja stara žona...“ (Pokracžowanje.)

Cžaž.

Pohladnyh do jenicžkeje nowiny na jenicžku stronu, a šhto tam wuhladač!

Bulkan nicži w Amerizy, w republizy Guatemala kraj a kubla a traji čłowjekow žmjerťnje. A niz pschedaloko wot tam, w republizy Salvador traji žo wobndlerjo žami tak; tam wojuja w krawnej revoluziji trajenjo pschecžiwio krajanam a krej tam rosliwaju na wobemaj stronomaj. A we Indijškej hobrški štrajk a njepšhestawaze wótre bėdženje wulkeho luda pschecžiwio namóžnemu europiskemu knježstwu. A domach tuteho kraja, w Šendželškej krawny šběžł w kłostarńni, pokny hrojšcžow a wojowanja. A Španištej wótre wojowanje pschecžiwio žyrkwi: rjad Jesuitow rospušcženy a jeho wulke samoženje wužwojene a wšchudžom hroša, so wudyrri šnutsowna wójna, haj hižo žu tam šapocžatki tajseje. Esamo w Schwizy žu njemery a wojowanja! Franzowska twari w cžažu wotbronjenja hobrške bombymjetarje, kotrež móžeja žyłu Němsku pschelecžecž a domapntacž. A w Němskej? Rušu, kotraž hižo wulka, powjetšcheja jenotliwe strony se žwojim šadžerženjom; — někoho žu i kłostarńju pohłostali; — mlódeho mužškeho žu šakłoli.

To jenož jenicžki pohlad na jenicžku stronu! So w Rhinje krawne wojowanje, niz jeno mjes Rhinu a Japanom a šdobom hižo žobu mjes žoklym čłowjestwom a bėlym, to čži pschi tym wšchudžom žobuklineži a šyncži; a tež to, šhtož žo w Ruštej štawa.

Wurěł to i našcheho cžaža — a ja našch cžaž, t. r. ja čłowjekow našcheho cžaža. Sa čžo? Sa to, so bychu špóšnali, so žo dopjelnjeja winy, kotrež bychu kopjene wot dawna žem, so bychu tohodla žo wıdali wšcheho, šhtož winy kopi,

prjedy hacž pschepošdže. Rhiba so je hižo pschepošdže? — Našchej wócžy stej šdžeržanej a njewidžitej wšcho. Wšcho pak je w ruzy a mozy teho jeneho, kotryž Knjes wot wěcžnosče hacž do wěcžnosče. Pola njeho je móž, je žud, je pak tež hnada.

Cžaž, kajkiž je, woła, nušuje, honi čłowjekow tuteho cžaža, pytacž hnadu tutoho jeneho Knjesa, Božu hnadu. Esami je žwojej mozu njemóža žebi tola wjazy pomhacž. Čłowjekoj drje žu wutryebali tu dowolnosč a tón nadawł, žo ščžinicž i knjesom na šemi a jeje mozach, žu pak něšhto šabylł a šanjehali: mudrošč, tu mudrošč, kotrejež žo tola tak jara khwala. A šhto je jich wulka njemudrošč? So pschi materiji, macžisnje tuteje šachodnosče a šemje šapomniču ducha njesachodnosče, wěcžnosče. A to žo wjecži. Esu žo wotrocžy macžisny, šachodneho ščžinili, haj ščłowojo. Čłowjekoj twarjachu maščinu: maščina knježi nětkle nad čłowjekami, jich bóle a bóle tam wjedže, hdžež tola nohzeja, do bjesdžela, do nješboža. Čłowjekoj worachu, hnojachu, žnjachu a šadžachu — a nětk pala žito, wołmu, a druge plody žwojeje próžy a žwojeje mudroščje, so njebychu wothudnyli, hlóda wumrěli.

Čłowjekoj žu šabylł, pschi žwojich postupach w materiellnym postupowacž tež w duchownej mudrošči, w mudrošči Ducha Božeho, wo kotrymž je žwědcženje: „Knježe tak žu twoje šutki tak wulke a tak žy je tak mudrje wustajik!“

Cžaž. Hdyž našch cžaž šhto wucži a praji, praji a wucži wón: K Bohu, k Bohu žo wobrocžcže čžiscže a pytajcže jeho hnadu a wuprosčcže žebi jeho Ducha roškwětlenje!

Žyrkej a štat.

K wjecžoru a k ranju wojuja wótrje pschecžiwio žyrkwi, w Španištej a w Ruštej. W Španištej dobywaja, kaž žo šda, mozy, kotrež žu katholickej žyrkwi njepšchecželšte. Katholška žyrkej je tam i najnowšchim wufasom cžežke poraženje pocžerpika: Rjad Jesuitow bu rospušcženy a jeho šamóženje wužwojene. Rosšchěrjenje a dželo a wliw tuteho rjada je w Španištej tak wulki byl hacž žem, so w tuchwilu njepšchewidžič, kaž žo tutón wufas w žwojich ščžehwčach wustutkuje: Šda žo žamo tak byčž, so šnutsowna wójna hrošy. Šběžki a njemery tam tak hižo žu. Kaž wufasny wyschnosče jewja, ličži tuta tež i tajkim. — W Ruštej džekaja bjesbóžni wožebje mjes ratarškim ludom, mjes kotrymž njemějachu hacž dotal tak wjele wliwa. Woni napominaja wšchěch džekacžerjow, so bychu žo i nimi šestupali do fronty pschecžiwio „kulturellnej reakziji“, t. r. wožebje pschecžiwio nabožinje a žyrkwi. Bjesbóžni džerža ša ratarške wobndlerstwo pschednosčki a wjecžory a druge wuhotowanja se žwětkownymi wobrasami wo ratarškich, pschirošopytnych a druhich prašchenjach; wšchudžom pak to wužiwaja žobu ša žwoje bjesbóžne šamery. Tež wožebite pišmowstwo ša ratarški lud pschihotuja. — A šhtož nětk našch wšchěch wožebje nastupa: Ša Němsku wuwucžuja woni tajkich bjesbóžnych šchžuwariow a džekacžerjow, kotřiž maja tu ša jich šamery šutkowacž.

W Němskej bywa tyh šnamjenjow rospada a bankerotta šnutsownych mozow wjaz a wjaz. W Drježdžanach mjetaščaj dwaj, kiž štaj i žyrkwe wustupikoj, šamjenje do wofnow „Ahrnstužoweje žyrkwe“. Wudawataj nětk, so štaj pjanaj byłoj. Wjele wofnow, tež rjanych pižanych, je wobšchłodženyh. — W B a r l i n je šažudžichu 36lětneho džekacžerja ke kłostarńni na jene lěto; tutón bě w Božim domje žmilnej kofši, kotraž žo pschi rarišchej mišči nutrnje modleše, i rucžneje toščki wšak 3 hr. Pjecž dnjom pošdžišcho špyta wón w druhim Božim domje podobne paduščstwo a bu šajaty. — A šhto wšcho njecžitášch pod napižmami kaž: Esamo-

mordarstwo. — Napišmo „Freitod“ njeczini naležnosć lěp-
schu, je jenož dalsche snamjo, kak daloko so cźlowjejojo sablu-
dža, a so nowiny tomu polěkuja, liczimy sobu do toho. Wjet-
scheje tórnošće cźlowjeł njemóže cźinicž, hacž nušam a styštam
a hrosam našeho cžaža wucžeknyč spytacž i tym, so ham
šwoje žiwjenje kónczi. Dušha šandže wobcžežena i najcžež-
schej winu se šnadnyh styšnosćow do cžim cžežšich. —

Schtož šwježela.

To hižo šwježela, so šměny přichezo šažo a šažo něšto
pod tutym napišmom šapišacž, a to niž mjenje, so šměny
pšchi tym wjedžecž, so so mnoho tajkeho štawa, šchtož so wšcho
njehodži šapišacž, a mnoho tajkeho, šchtož na šjawne nje-
pšchińdže, n. pšch. tež, so wožadny šarač šmě tak hušto pošřed-
nik tajkeje luboščiweje a woporniveje pomozny byčž, wo ko-
trejž, po woli daricželow, něchtón druhi njetrjeba nicžo wje-
džecž. —

Sjednocženstwo „Deutsche Gesellschaft“ w Stockholmje je
do Šafkeje pošłalo něhdže 600 hr. a 3 kšty drašty ša polóže-
nje nušy. To šu dobrowólne dary šobustawow a dar i po-
kladnizy, kotrež móžesche šo dacž, dokelž bě šjednocženstwo šo
wšdało, šwjecžicž wošebity šažožny šwjedžen. A kaž dalscha
powěsčž praji, je dalschich 932 hr. po pucžu, i kotrymiž chzeja
wošebje tym pomhacž, kotrychž je wulka woda domachpřtała.
Tak štaraja šo wukrajni krajenjo ša domšnu a tych, kiž we
domšnje nušu tradaja.

Wšchelafe i bliska a daloka.

S **Sucziny.** Šandženu njedželu móžesche tu Jan Šurk
se šwojej mandželškej Šanžu rodž. Kišhez škoty kwaš šwje-
czicž. S bliska a i daloka štaj wutrobne šbožopšhecža doštałoj
ša šwoje dalsche žiwjenje. Duchowny jimaj pšchi šwjedženju
tež pšhecža a džak krajneho konsistorštwu wupraji. Še tola
Šurk hižo 33 lět šastupječ šuczinjanskeje wožadny a je pola
wšchitkich lubowanj a cžeščenj. Wóh daj jimaj škoty wjecžor
žiwjenja.

Nětk i wěncžtom škotym debjene

šu waju wlošny šchědžiwe,

šo wjecžor pšchibližuje.

Ach, Knježe, w šwojej šmilnošči

tež hišhcže dale i nimaj dži,

hdnž móž jej' wopušhcžuje.

Wěrnny, měrnny jimaj šwjatof šemšiki štatof

tu njech debi,

doniž njepóndžetaj i tebi!

S **Šhrjebjanškeje wožadny.** Šdnž, nowe lěto nastupiwšchi,
wrócžo hladamy na žiwjenje našheje wožadny, kaž tež šo w šta-
rym lěcže šjewi, chzemy na někotre licžby šedžbowacž, kotrež
móžejam nam wšchelafeho prajicž. Němškich šemšerjow bě we
pšcherěšku 92, šerbškich 62; lěto přjedny 96 a 66. Na němškim
šemšchenju bě jich najwjazny pšchi wopominanju padnjennyh
šemšchi: 320, na šerbškim Cžichi pjatk: 163. Najhubjenšcho
bě 27. šeptembra němška Boža šlužba, w kotrejž šo přědowa-
nje cžitajche, wopytana: 32. Runje tak mało bě jich na šerb-
škim šemšchenju 6. januara, šchtož je špodžiwne, dokelž tola
po štarym pobožnym wašchnju na tutym dnju Šserbja rad do
Božeho domu du. So přjedny mjenowanej cžizle 94 a 62 tak
prawje jašnje došcž njepokašujetej šemšchihodjenje našheje
wožadny, špójnaješ i teho, so bě w 42 wot 61 němškich Božich
šlužbow a w 32 wot 51 šerbškich jich mjenje hacž 94 a 62
šemšchi. Bože wotkašanje wuži jich 831 (811) wošobow, a to
344 mužškich, mjes nimi 148 na šerbškim, a 487 žónškich, mjes
nimi 206 na šerbškim. Wušbytk móšhnicžki a šollektow je

šo jara šnižik šornjo přjedny; w móšhnicžny bě jenož 247,71
hr., lěto přjedny 350,77 hr., šollektow bě jenož 271,48 hr., lěto
přjedny 362,28 hr. Še ša tole nuša našheho cžaža jenicžka
pšhicžina? Wěšo, džeržičich nětkle šožny pjenježk twjeršcho
hdnžli přjedny, ale so šo tole runje pšchi darach lubošče tak
jewi, to wabi tola, šebi to ras nadrobnišcho rospominacž.
Šdnž mjenujžny do štawišnow ššchecžijanštwu hladašch, nadeń-
džesch, so šu štajnje runje cžažny nušy byle cžažny najwjetšheje
ššchecžijanškeje woporniveje lubošče. Wšchě 6 žyrkwjow
hnadny, kotrež w Šchlesyškej mamny, a tohorunja wjele štow
modlernjow je runje jašnny dopokas ša tole. Wot wšchěch do-
mow a wušstawow, ša kotrež šollektny šberamny, žada šebi cžaž
nušy přchezo a přchezo wjazny wudawštwow a pomozneho džela.
Kak pak mohle wone to wšcho dokonjecž, hdnž je my se šwo-
jimi darami pšchi tym njepodpjeramny. Wone šu i wulkeho
džela se šwojim dželom na našhe šollektny a dary pošajane. Tu
nam našch roshlad wo šandžennyh lěcže kaže, šo pruhowacž a
šebi rospominacž, hacž je jenož hubjeny cžaž na tak jara šni-
žennyh wunošchku šollektow a móšhnicžki wina abo hacž je tu
druhich winow tež. Dary lubošče, kotrež wošada škladnje,
šu šwědcženje, kotrež wjele praji wo jeje šnutškwonnyh žiwje-
nju. Njejšu tohodla licžby lěta 1931 šhutne licžby?

S **Šhwacžiz.** (Šyrkwinske powjescže i lěta 1931.) Tu dó-
štachu šwj. ššchcženizy 38 džěcži, a to 20 hólčžkow a 18 hólčž-
kow, mjes nimi 8 njemandželškich. Lěto přjedny buch 4 džě-
cži wjazny wušhcžene. — Ššwój ššchcženški šlub wobnowi 21
pacžerškich džěcži, to je runje tak wjele kaž lěto přjedny. — Wě-
rowanjow bě 15, 4 mjenje hacž lěto přjedny, nimo toho je šo
tu šobu pšchipowjedało 7 porow, kiž buch 4 potom w druhich
žyrkwjach šwěrowane. — Šohrjebow na tudomnej Božej roli
bě 21, 1 mjenje hacž lěto přjedny; mjes tutymi 21 šohrjebami
běchu 3 mólcžke džěcži. — Licžba špowědnnyh bě 1090, to je 35
wjazy hacž lěto přjedny; mjes nimi 24 špowědnnyh, kiž doma
Bože wotkašanje wužiwachu. — W Božim domje ššadowane
žyrkwinske šollektny, tež te ša našch Boži dom, wunješechu wšcho
šromadže 514 hr. 34 pj., to je 156 hr. 54 pj. wjazny hacž lěto
přjedny. Dobrowólnych druhich darow do móšhnicžki a do
ššchlicžkow ššadowannyh, tež pšchi woprawjenjach pšchepodatnyh,
ša našch Boži dom je šo nalicžilo 496 hr. 21 pj., to je 47 hr.
23 pj. mjenje hacž lěto přjedny. — Ša mižionštwu mjes póha-
nami je šo nadawało wošebityh darow 20 hr., ša Šustav-
Šdolšške towařštwu wošebityh darow 90 pj. — Domjaza šber-
ka ša šnutškwone mižionštwu wunježe 106 hr. 13 pj.

S **Šoršchiz.** W lěcže 1931 narodži šo w Šoršchiskej wo-
žadže 34 džěcži, 20 hólžow a 14 hólžow (1930: 30 džěcži). Wě-
rowanjow běšche 8 (12). Ššchcženški šlub je wobnowiło 20
džěcži, 13 hólžow a 7 hólžow (19). Wumrjelo je 21 wošo-
bow (15), 5 běšche pšches 80 lět štaryh, 1 pšches 90 lět. Špo-
wjednyh běšche 1938 (1914), mjes nimi doma woprawjennyh
66. Šyrkwinske šberki wunješechu 2193,12 hr.; šberka ša kraj-
ne towařštwu ša šnutškwone mižionštwu wunježny 330,50 hr.
a wošebity dar wo 100 hr. Ša šwontškwone mižionštwu je šo
daniło 272,27 hr., ša Šustav-Šdolšške towařštwu 56,65 hr., ša
měšhcžanške a wokrježne towařštwu ša šnutškwone mižion-
štwu 35,50 hr., ša wožadnu diaštoniju 835,14 hr.

Šištowanje: Wutrobny džak wšchěm, kiž w nowym lěcže
to a wono pšchipošłachu. Nadžijamny šo, so dale běžnje mno-
ho doštanjemy. — W. w Š. ša Šštomiši. — Mj. w B. ša Šno.

Šamoltwity redaktor šarač Šyrgacž w Šobacžizach. — Cžišcž a naklad
Ššmolerčez šnihcžičšchcžernje a šniharnje, šap. dr. i wobm. ruf. w Šudyšchiny.
Wušhadža šoždu šobotu a pšaczi šchtwórcžlětnje 108 šjenježtow.